

(ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ) ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ Β' ΘΕΣ/ΝΙΚΕΙΣ (ΚΕΦ. Β' 15)

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 355

* ΕΤΟΣ ΙΕ' *

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1961 (Π.Ο.Η.) ΤΗΛ. 622.952 ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΑΛΑΝΤΙΟΥ κ. ΑΚΑΚΙΟΥ

Π ρ ό ς

τούς ἀνά τήν χώραν καί ἀπανταχοῦ εὐλαβεστάτους κληρικούς καί ἅπαν τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καί περιπόθητα,

Χάρις Ὑμῖν καί ἔλεος εἴη ἀπὸ Θεοῦ παρ' ἡμῶν δὲ εὐχή καί εὐλογία.

Μετὰ πολλοὺς σκληροὺς ἀγῶνας καί μεγά- τευχθῇ τὸ ταχύτερον. Ἐπὶ μίαν πενταετίαν
λας ἐπιβούλους ἀντιδράσεις, ἃς συνηγήσαμεν ὡς γνωστὸν ἐκρούσθησαν πολλαὶ θύραι συμπα-
ηυδόκησεν ὁ Πανάγαθος Θεός, ἵνα ὁ ἱερός ἡμῶν
ἀγών, ὃν πρὸς διακράτυν-
σιν τῆς πατρίδας εὖσε
βείας διεξάγομεν, συνεχί-
σῃ τὴν ἐνδοξὸν πολυετῆ
πορείαν του.

Ἡ πρὸς Κύριον ἐκδημία
τοῦ τελευταίου τῶν Ἐπι-
σκόπων ἡμῶν πρ. Φλωρίνης
Κυροῦ Χρυσοστόμου ἐπὶ
νεγκεν, ὡς ἦτο ἐκόμενον,
μεγάλας δυσχερείας ἐν τῇ
διεξαγωγῇ τῶν διοικητι-
κῶν ὑποθέσεων τοῦ Ἱεροῦ
ἀγῶνος. Ἡ προσωρινῶς
διακυβερνώσα τὰς τύχας
αὐτοῦ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐ-
πιτροπὴ, συνήντα πολυει-
δεῖς δυσκολίας ἐξωτερικ-
κῶς, ἀλλὰ καί πολλὰς ἀ-
ντιδράσεις ἐσωτερικῶς ἐν
τῇ διεξαγωγῇ τοῦ πολυ-
μόχθου ἔργου αὐτῆς. Ἡ
ἐλλειψὶς Ἐπισκόπου κα-
θίστα οὐ μόνον τὸ παρόν,
ἀλλὰ καί τὸ μέλλον τοῦ
ἀγῶνος ζοφερόν. Ὅθεν
ἔπρεπε πάσῃ θυσίᾳ ἢ ἀ-
νάδειξις Ἡγμεσίας νὰ ἐπι-

Ὁ ἡγέτης μας Σεβασμιώτατος κ. Ἀκάκιος

θοούντων τὴν ἱερὰν ἡμῶν
ἰδεολογίαν, πλὴν ἄνευ θε-
τικοῦ ἀποτελέσματος. Μό-
νον ὑποσχέσεις καί ἀορι-
στολογίας ἠκούομεν καί
οὐδέποτε πραγματικὴν κα-
τανόησιν καί φερέλπιδα
ἐγκαρδίωσιν συνηντῶμεν.
Οὕτω παρήρχετο ὁ πολυ-
τιμος χρόνος ἐπὶ ἀνυπολο-
γιστῶ ζημίᾳ δι' ἡμᾶς καί
ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ποικιλω-
νύμων ὑπεναντίων.

Πρὸ ἀδιεξόδου ὁ ἱερός
ἀγών εὐρεθεῖς, ἀπεφάσι-
σε τὴν λύσιν τοῦ φλέγον-
τος ζητήματος τῆς Ἡγε-
σίας αὐτοῦ ἔξω τῆς Ἑλλά-
δος ἐν τῷ προσώπῳ τῆς
ἐμῆς ἐλαχιστότητος.

Οὕτω ὑπείκοντες εἰς τὴν
ψῆφον τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου,
μετέβημεν καί ἐλάβομεν
κανονικῶς ἐκ τῶν χειρῶν
ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοδόξων κα-
νονικῶν Ἐπισκόπων τὸ
μέγα καί ὕψηλόν ὀξίωμα
τῆς Ἀρχιερωσύνης, διὰ
τὴν πάλαι ποτὲ διαλάμψα

σαν Ἐπισκοπὴν τοῦ Ταλαντίου.

Ἐπιθυμῶ νὰ διαβεβαιώσω ἐν πάσῃ εὐλικρινείᾳ ὅτι εἰς τὰς δυσμὰς τοῦ βίου μου τὸ φορτίον τῆς Ἀρχιερωσύνης δὲν ἐπωμίσθην ἐκ φιλοδοξίας καὶ σπουδαρχίας ἐλαυνόμενος, διότι διατελῶ ἐν ἐπιγνώσει τῶν ἀσθενῶν δυνάμεών μου, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην προσήλθον εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ψήφου τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος μὲ ἀποφασιστικότητα νὰ προσφέρω τὸν ἑαυτὸν μου μέχρι τελευταίας πνοῆς ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν ἰδεολογίας, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι οὕτω ἐκπληρῶ ὑπερτάτην ὑποχρέωσιν νὰ ἐξυπηρετήσω τὰς ἀνάγκας αὐτῆς καθ' ὅσονδήποτε τρόπον δύναμαι καὶ δικαιοῦμαι.

Γνωρίζω καλῶς ὅτι ἡ εἰς ἐπίσκοπον ἀνάδειξις τῆς ἐμῆς ταπεινότητος θέλει ἀντιμετωπίσει τοὺς πειρασμοὺς τῶν ποικιλωνύμων ἐπιβούλων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν παρατάξεως, ἀλλὰ πέποιθα εἰς τὴν ἄνωθεν ἐνίσχυσιν πρὸς θαρραλέαν ἀντιμετώπισιν αὐτῶν.

Πλὴν ὅμως ζητῶ καὶ τὴν συνδρομὴν καὶ τὴν συνεργασίαν εἰς τὸ τραχὺ καὶ ἐπίμοχθον στάδιον τοῦ ἀγῶνος τῆς ποιμαντορίας εἰς τὸν ὁποῖον ἀπεδύθην, ὅλων ἡμῶν, διότι πάντες ἀνεξαιρέτως, κατὰ τὸ ἴδιον ἕκαστος μέτρον τῶν δυνάμεών του, ἔχομεν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν νὰ συνεισφέρωμεν πρὸς εὐδόωσιν τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

Ἡ πειθαρχία εἰς τὴν ἡγεσίαν καὶ ἡ συνεκτικότης τῶν παραγόντων, ἐὰν διὰ πᾶσαν συλλογικὴν ἐπιχειρήσιν ἀποτελῇ τὴν βασικὴν προϋπόθεσιν εἰς ἐπιτυχίαν, πολλῶ μᾶλλον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διὰ τὴν ἐνότητά τῆς ὁποίας ἰδιαιτέρως ἠρύχθη ὁ Δομήτωρ αὐτῆς ὀλίγον πρὸ τοῦ σωτηρίου πάθους.

Ὅθεν καλῶ εἰς ἔνωσιν καὶ συνεργασίαν πάντας τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος εὐσεβεῖς γνησίους ὀρθοδόξους χριστιανοὺς καὶ κανονικοὺς κληρικοὺς. Παρεξηγήσεις, ἐγωῖσμοί, φιλοτιμίαι, ἀδυναμίαι, μίση, φθόνοι, φιλονεικίαι, διαμάχαι, πάθη προσωπικά, ὡς ὑποχωρήσωσιν, καὶ πάντα τὰ ἀτόπως ποτὲ συνεργεῖα τοῦ πονηροῦ γενόμενα, ὡς ριφθῶσιν εἰς τὴν λήθην πρὸ τοῦ ἱεροῦ καθήκοντος τῆς ἐνώσεως.

Ποιῶ θερμὴν ἐκκλησίαν εἰς τὰ εὐσεβῆ αἰσθήματα καὶ φρονήματα πάντων καὶ ἐπιθυμῶ νὰ ἐλπίζω ὅτι ἡ ἐκκλησίς μου αὕτη θὰ συναντήσῃ τὴν δέουσαν ἀπήχησιν εἰς τὰς συνειδήσεις τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ λαοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν παρατάξεως καὶ ὅτι πάντες ἐλαυνόμενοι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ θείου ζήλου ἐν ταυτότητι φρονημάτων καὶ αἰσθημάτων, ἀδιαρρήκτως πρὸς ἀλλήλους συνδεδεμένοι θὰ συνεχίσωμεν τὸν τραχὺ μὲν ἀλλ' ἔνδοξον καὶ θεοβράβευτον ἱερὸν τῆς πατρῴας εὐσεβείας ἀγῶνα, μὲ τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι ὁ Ἅγιος Θεὸς θὰ ἐπιστέψῃ τοῦτον ἀθανάτῳ δόξῃ καὶ εὐκλείᾳ ἀπονέμων ἐνὶ ἐκάστῳ τῷ ἀθλοῦντι τὸ ἐπάξιον ἔπαθλόν. Αὐτοῦ ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος σὺν τῇ εὐλογίᾳ τῆς ἐμῆς ταπεινότητος εἶψαν μετὰ πάντων ἡμῶν.

† Ο ΤΑΛΑΝΤΙΟΥ ΑΚΑΚΙΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κάνιγγος 32—Ἀθήναι

Τηλ. 622-952

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21(12)60 Π. Ἡμερ.

Ἀριθ. Πρωτ. 518

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Π ρ ο ς

τοὺς ἀνὰ τὴν χώραν καὶ ἀπανταχοῦ εὐλαβεστάτους κληρικοὺς καὶ ὅπαν τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ, μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ ἀειμνήτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Κυροῦ Χρυσοστόμου, ἀναλαβοῦσα τὴν προσωρινὴν διακυβέρνησιν τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος, δὲν ἔπαυσε πάντα λίθον κινῶσα καὶ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν καὶ ἐνέργειαν καταβάλλουσα ὅπως τὸ δημιουργηθὲν μέγα καὶ δυσαναπλήρωτον κενόν, τὸ συντομώτερον πληρωθῇ. Εἶναι ἀπερίγραπτον ὁπόσας δυσκολίας ἐξωτερικὰς καὶ ὁπόσας ἀντιδράσεις ἐσωτερικὰς συνηντήσαμεν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι κατ' ἀρχὴν τὴν Ἠγεσίαν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἀνεζητήσαμεν καὶ ἀνεμένομεν μετ' ἐλπίδων σταθερῶν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ, διότι τοῦτο μᾶς ὑπέσχοντο αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐπαφαὶ μετὰ διαφόρων παραγόντων συμποθῶς διακειμένων πρὸς αὐτόν· πλὴν ὅμως οἱ καρποὶ τῶν γλυκερῶν ὑποσχέσεων μέχρι σήμερον ἀφθονοῦν μόνον ἐν λόγοις κενοῖς ἢ ἔργοις καὶ πράγμασι.

Ὅθεν ἐξ ἀνάγκης, ἀπεφασίσσαμεν νὰ ζητήσωμεν τὴν ἀρωγὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ. Εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην πολλὰ ἐμπόδια συνηντήσαμεν, περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος.

Αἱ πρῶται ἐπαφαὶ καὶ δι' ἀλληλογραφίας καὶ δι' ἀπεσταλμένων προσώπων ἦσαν οὐχὶ ἐνθαρρυντικά. Οἱ ἐν διασπορᾷ ὁμόδοχοι ἐκκλησιαστικοὶ παράγοντες τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐγνώρι-

ζον μὲν περὶ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγώνος, πλὴν ἐλάχιστα καὶ διεστραμμένα. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ καταβληθῶσι σκληραὶ προσπάθειαι, ἵνα οὗτοι κατατοπισθῶσιν ἐπὶ τῆς ἀληθείας.

Ὡς νὰ μὴ ἦρκουν δὲ αἱ πολλαπλαῖ πικρίαι, τὰς ὁποίας ἐδοκιμάζομεν ἐξωθεν, εὗρισκοντο καὶ οἱ ἐπιπόλαιοι ἔσωθεν, οἵτινες ἢ ἀγνοοῦντες τὰ πράγματα ἢ κακῶς σταθμίζοντες τὰς δυσχερείας τῶν περιστάσεων ἢ παρεξηγοῦντες τὰς ἐνεργείας ἡμῶν, πολλὰ τὰ ἄτοπα καὶ ἀνυπόστατα ἔλεγον καὶ ἔπραττον, ἵνα οὕτω αἱ προσπάθειαι ἡμῶν ἀντιμετωπίζωσιν ἀγῶνα δρόμου μετ' ἐμποδίων μεγάλων καὶ δυσυπερβλήτων, θέτοντα τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν καρτερικότητα ἡμῶν εἰς σκληρὰν δοκιμασίαν.

Ἐπὶ τέλους πηδόκησεν ὁ Ἅγιος Θεὸς νὰ ἐπιστέψῃ μὲ λαμπρὰν καὶ ἱστορικὴν νίκην τοὺς μόχθους καὶ τὰ παίσιατα ἡμῶν. Τὸ ποθοῦμενον κατωρθώθη θεῖα συνάρσει καὶ ὁ ἱερὸς ἀγὼν, ὃν ἡ θεία ἐπιστάσις ἀνώθεν παρακολουθεῖ καὶ ἐπευλογεῖ, ἀπέκτησεν Ἡγέσιον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ σεβαστοῦ Πνευματικοῦ Πατρός καὶ τέως Ἀρχιμανδρίτου Ἀκακίου Παππᾶ, χειροτονηθέντος κανονικῶς Ἐπισκόπου τῆς ἁλλωτε διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Ταλαντίου.

Τὸ χαρμόσουνον τοῦτο γεγονός ἀγγέλλοντες πᾶσι τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγὺς ἐν Χριστῷ Ἀδελφοῖς καὶ Συλλειτουργοῖς καὶ παντὶ τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι δόξαν καὶ αἶνον ἀναπέμπομεν τῷ Πανοκτίρμονι καὶ Παναγᾷ Θεῷ, τῷ ἀπειρῷ Αὐτοῦ ἀγαθότητι οὕτως εὐδοκήσαντι ἵνα συνεχίσῃ ὁ ἱερὸς ἀγὼν ἀπροσκόπτως τὸ ἔργον τοῦ ἐν τῇ διατηρήσει τῆς ἀκραιφνοῦς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τῆς ἀκαينوτομήτου θείας λατρείας.

Καταθέτοντες ἤδη τὴν ἐντολὴν τῆς πρόσ καιρὸν διακυβερνήσεως τῶν ὑποθέσεων τοῦ ἱεροῦ ἀγώνος, ἣν ἐλάβομεν ψήφῳ τοῦ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος Ἱεροῦ Κλήρου, καλοῦμεν πάντας τοὺς ἐν Χριστῷ Ἀδελφούς καὶ Συλλειτουργούς, ὅπως δηλώσωσι πρὸς τὸν νέον Ἡγέτην τοῦ Ἱεροῦ ἀγώνος Σεβ. Ἐπίσκοπον Ταλαντίου Κον. Ἀκάκιον, ὑπακοὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἐξάρτησιν καὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ μνημονεύωσι εἰς ἀπάσας τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπευθύνωσι τοῦ λοιποῦ τὰς ἐπὶ ἰδίου καὶ κοινοῦ ἐνδιαφέροντος ἀναφορὰς αὐτῶν, Κληρικοὶ καὶ λαϊκοί.

Ὅθεν χαίροντες καὶ σκιρτῶντες ἀγαλλομένῳ ποδὶ τὰς χαρμοσύνους ταύτας εἰδήσεις πρὸς πᾶσαν γῆν ὀρθοδόξου παροικίας ἐξαγγέλλοντες,

Διατελοῦμεν μετὰ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καὶ οἰκειώσεως.

Ἡ τέως Διοικοῦσα Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Προεδρεύων
ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ ΣΚΟΥΡΑΝΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΚΙΟΥΣΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ : Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Νασιλμης
Ἀρχιμ. Αὐξέντος Πάστρας
Ἀρχιμ. Μερχούριος Καλοσκάμης
Ἀρχιμ. Παντελεήμων Τσαλούπης
Ἀρχιμ. Θεόφιλος Τσίμπας
Ἀρχιμ. Στέφανος Τσίκουρας
Ἀρχιμ. Νήφων Ἀστυφίδης
Ἱερομ. Διονύσιος Καλάρυρος
Ἱερομ. Πανάρετος Πετρίδης

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ Π.Θ.Ε.Ο.Κ.

Ἀθῆναι τῇ 28 - 12 - 1960

*Πρὸς τοὺς ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπανταχοῦ
ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς.*

Ὁ καιρὸς καὶ χρόνος ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος παρατείνων τὸ ἔλεός του, πηδόκησε νὰ εἰσέλθωμεν καὶ εἰς τὴν περίοδον τοῦ νέου ἔτους 1961. Ἀπονέμοντες τῷ Εὐλογημένῳ Θεῷ ἡμῶν τὰς ἐκ βάθους τῶν καρδιῶν ἡμῶν εὐχαριστίας, εὐχόμεθα ὅπως διέλθωμεν τὸν νέον ἔτος ἐν εἰρήνῃ καὶ ψυχικῇ ἀγαλλιᾶσει καὶ ὅπως ἴδωμεν κατ' αὐτὸ τὸν θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας.

Διὰ τὸ Δ. Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΚΟΤΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Κ. ΣΙΔΕΡΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα κλιμάκιον τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, συνοδευόμενον ἀπὸ τὸν ὑπέρμαχον τῆς ἱερᾶς ἡμῶν ὑποθέσεως κ. Βρανόπουλον βουλευτὴν Ἀθηνῶν, ἐπεσκέφθησαν τὸν ὑφυπουργὸν Δημοσίας Τάξεως κ. Καλαϊτζήν. Ἐπίσης δύο μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου μετὰ τοῦ ἰδίου βουλευτοῦ, ἐγένοντο δεκτὰ εἰς ἰδιαιτέραν μακρὰν ἀκρόασιν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων κ. Βογιατζή, δι' ἐπίλυσιν θεμάτων τοῦ ἀγώνος.

Τιμητικὴ διάκρισις

Εἰς τελεσθεῖσαν Ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν ἡ Σεβασμιώτατος Ταλαντίου κ. Ἀκάκιος ἀπένευμε τὸ ἐκκλησιαστικὸν ὄφφικιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου εἰς τοὺς ἱερομονάχους Γρηγόριον Παπαβλάχον, Ἰγνάντιον Τσαντίλην καὶ Ἀκάκιον Παπᾶν. Εἰς τοὺς ἀναδειχθέντας ἀξίους καὶ ἀγωνιστὰς Κληρικοὺς εὐχόμεθα πλοῦσιαν καρποφορίαν τοῦ Πνευματικοῦ τῶν ἔργου ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας.

ΠΕΝΘΗ

Τὴν 2 Δεκεμβρίου 1960 ἀπεδήμησε πρὸς Κόριον ἡ ἀδελφὴ Αἰκατερίνη Κ. Πετρή.

Ἡ ἐκλιπούσα ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα ἐναρέτου ἀνθρώπου, συζόγου καὶ μητρὸς, ἔστω δ' αὐτῇ αἰωνία ἡ μνήμη.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

*Ἀνακοινούται ὅτι πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων
εἴτε ἀπὸ ὀφειλῆν συνδρομῶν ἐφημερίδος ἢ διαφό-
ρους ἄλλας εἰσφορὰς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱεροῦ
ἡμῶν ἀγώνος ἀπενθύνεται ΜΟΝΟΝ πρὸς τὸν
Ταμίαν Ἀρχιμ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΝ,
ὁδός, Κάριγγος 32 — Ἀθῆναι.*

(Ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς)

ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΩΝ Γ. Ο. Χ.

Ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν
μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ
(Λουκ. 2,10)

Ἰδοὺ, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἀνέτειλε καὶ πάλιν ἡμέρα χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης. Τὰ νέφη τῆς θλίψεως διαλύονται. Ζωογόνο καὶ θερμαντικὸς ἥλιος καταγαύζει τὰς ψυχὰς μας. Ἡ ἐλπίς καλυτέρων ἡμερῶν γεμίζει ἀπὸ αἰσιοδοξίαν τὰς καρδίας μας.

Πλησίσιον τὸ σκάφος μας ὠθούμενον ὑπὸ ἀνέμου οὐραίου εἰσώρησε εἰς τὸν σωτήριον λιμένα. Ἡ ὁρμυγὰ ἐτελεύτησε. Ἡ πατρίστις ἐφάνη. Ὁ κλύδων κατέπαυσε, ἡ εὐδεία ἡκολούθησε. Ἡ θλίψις μετετράπη εἰς χαρὰν καὶ πᾶσα ὁρθόδοξος καρδιά πανηγυρίζει.

«Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες» συνορτάσωμεν σήμερον. Τὸ γενόμενον εἶναι τὸ πλέον χαρμόσυνον γεγονός τῆς τελευταίας πενταετίας. Ἡ βαθυτάτη λαχτάρα τῆς ὁρθοδόξου αὐτῆς μερίδος ἐξεπληρώθη. Τὰ δάκρυα καὶ αἱ παρακλήσεις τῆς δοκιμαζομένης ὁρθοδόξου συνειδήσεως εἰσηκούσθησαν.

Ὁ παντεπόπις Σωτὴρ ἔπεμψε τὰς θερμορρογούς πτέρυγας Του ἵνα σκεπάσῃ ἡμᾶς τοὺς νεοσσούς. Ἡ ἀνάδειξις τοῦ παλαιμάχου ἀγωνιστοῦ Σεβασμιωτάτου. κ. Ἀκακίου εἰς Ποιμενάρχην ἡμῶν ἀποτελεῖ οὐ μόνον ἐπιβράβευσιν ἐνὸς θαρραλέου ὁμολογητοῦ ἀλλὰ καὶ τὴν δικαίωσιν αὐτοῦ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀγῶνος.

Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπε Ἀρχιερεὺς, Στύλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας.

Ἀνεπίληπτος, νηφάλιος, σόφρων, κόσμιος, φιλόξενος, διδαντικός, μὴ πάροινος, μὴ πλῆκτις ἀλλ' ἐπιεικής καὶ ἄμαχος.

Ἀς ἀναρριγῶσιν αἱ ὁρθόδοξοι Καρδίαι.

Ἀς καταστήσωσιν τὴν ἑπαλξιν ταύτην τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπόρρητον.

Ἀς ἀνυψώσωσιν τὴν στιγμήν ταύτην εἰς ἱστορικὴν. Ἀς εἴμεθα σταθεροὶ εἰς τὴν πίστιν διὸ ἀγὼν αὐτὸς ἐναντίον παντὸς ἀντορθοδόξου καινοτομίας θὰ θριαμβεύσῃ. Σήμερον δὲ ἅς διατρέξῃ πᾶσαν τὴν Ἑλληνίδα ὁρθόδοξον γῆν ὡς χαρμόσυνον μῆνυμα ἡ λαχὴ:

Πολλὰ τὰ ἔτη, Σεβασμιώτατε Ἀκάκιε.

ΕΜΝΗΣΘΗΜΕΝ ΗΜΕΡΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ

Τὴν Τετάρτην 22(12)60 Π. ἡμ. καὶ περὶ ὧ-

ραν 4 μ. μ. ἡ ἀτμοσφαῖρα τῶν Γραφείων ἦτο συγκινητικὴ καὶ χαρμόσυνη. Μολονότι δὲν εἴχε δοθῇ ἔκτασις εἰς τὸ γεγονός ἐν τούτοις αὐ-

Ὁ Σεβασμιώτατος Ταλαντίου κ. Ἀκάκιος ἐν μέσῳ τῶν συνεργατῶν του

(ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ) ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ Β' ΘΕΣ/ΝΙΚΕΙΣ (ΚΕΦ. Β' 15)

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 355

* ΕΤΟΣ ΙΕ' *

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1961 (Π.Ο.Η.) ΤΗΛ. 622.952 ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΑΛΑΝΤΙΟΥ Κ. ΑΚΑΚΙΟΥ

Π ρ ό ς

τούς ανά την χώραν καὶ ἀπανταχοῦ εὐλαβεστάτους κληρικούς καὶ ἅπαν τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα,

Χάρις Ὑμῖν καὶ ἔλεος εἴη ἀπὸ Θεοῦ παρ' ἡμῶν δὲ εὐχή καὶ εὐλογία.

Μετὰ πολλοὺς σκληροὺς ἀγῶνας καὶ μεγά- τευχθῇ τὸ ταχύτερον. Ἐπὶ μίαν πενταετίαν
λας ἐπιβόλους ἀντιδράσεις, ἃς συνητήσαμεν ὡς γνωστὸν ἐκρούσθησαν πολλαὶ θύραι συμπα-
ηρόδοκῃσεν ὁ Πανάγαθος Θεός, ἵνα ὁ ἱερός ἡμῶν
ἀγών, ὃν πρὸς διακράτυν- σιν τῆς πατρῴας εὐσε-
βείας διεξάγομεν, συνεχί- ση τὴν ἐνδοξον πολυετῇ
πορείαν του.

Ἡ πρὸς Κύριον ἐκδημία τοῦ τελευταίου τῶν Ἐπι-
σκόπων ἡμῶν πρ. Φλωρίνης Κυροῦ Χρυσοστόμου ἐπὶ
νεγκεν, ὡς ἦτο ἐπόμενον, μεγάλας δυσχερείας ἐν τῇ
διεξαγωγῇ τῶν διοικητι- κῶν ὑποθέσεων τοῦ Ἱεροῦ
ἀγῶνος. Ἡ προσωρινῶς διακυβερνώσα τὰς τύχας
αὐτοῦ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐ- πιτροπή, συνήντα πολυει-
δεῖς δυσκολίας ἐξωτερικῶς, ἀλλὰ καὶ πολλὰς ἀ-
ντιδράσεις ἐσωτερικῶς ἐν τῇ διεξαγωγῇ τοῦ πολυ-
μόχθου ἔργου αὐτῆς. Ἡ ἔλλειψις Ἐπισκόπου κα-
θίστα οὐ μόνον τὸ παρόν, ἀλλὰ καὶ τὸ μέλλον τοῦ
ἀγῶνος ζοφερόν. Ὅθεν ἔπρεπε πάσῃ θυσίᾳ ἢ ἀ-
νάδειξις Ἱερείας νὰ ἐπι-

Ὁ ἡγέτης μας Σεβασμιώτατος κ. Ἀκάκιος

θούντων τὴν ἱερὰν ἡμῶν ἰδεολογίαν πλὴν ἀνευ θε-
τικοῦ ἀποτελέσματος. Μό- νον ὑποσχέσεις καὶ ἀορι-
στολογίας ἠκούομεν καὶ οὐδέποτε πραγματικὴν κα-
τανόησιν καὶ φερέλπιδα ἐγκαρδίωσιν συνηντῶμεν.
Οὕτω παρήρχετο ὁ πολύ- τιμος χρόνος ἐπὶ ἀνυπολο-
γίστῳ ζημίᾳ δι' ἡμᾶς καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ποικιλω-
νύμων ὑπεναντίων.

Πρὸ ἀδιεξόδου ὁ ἱερός ἀγών εὐρεθεῖς, ἀπεφάσι-
σε τὴν λύσιν τοῦ φλέγον-
τος ζητήματος τῆς Ἱε-
σίας αὐτοῦ ἔξω τῆς Ἑλλά-
δος ἐν τῷ προσώπῳ τῆς
ἐμῆς ἐλαχιστότητος.

Οὕτω ὑπέκοντες εἰς τὴν
ψῆφον τοῦ ἱεροῦ Κλήρου,
μετέβημεν καὶ ἐλάβομεν
κανονικῶς ἐκ τῶν χειρῶν
ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοδόξων κα-
νονικῶν Ἐπισκόπων τὸ
μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀξίωμα
τῆς Ἀρχιερωσύνης, διὰ
τὴν πάλαι ποτὲ διαλάμψα-

σαν Ἐπισκοπὴν τοῦ Ταλαντίου.

Ἐπιθυμῶ νὰ διαβεβαιώσω ἐν πάσῃ εὐλικρινείᾳ ὅτι εἰς τὰς δυσμὰς τοῦ βίου μου τὸ φορτίον τῆς Ἀρχιερωσύνης δὲν ἐπωμίσθην ἐκ φιλοδοξίας καὶ σπουδαρχίας ἐλαυνόμενος, διότι διατελῶ ἐν ἐπιγνώσει τῶν ἀσθενῶν δυνάμεών μου, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην προσῆλθον εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ψήφου τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος με ἀποφασιστικότητά νὰ προσφέρω τὸν ἑαυτὸν μου μέχρι τελευταίας πνοῆς ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν ἰδεολογίας, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι οὕτω ἐκπληρῶ ὑπεριτάτην ὑποχρέωσιν νὰ ἐξυπηρετήσω τὰς ἀνάγκας αὐτῆς καθ' οἷονδῆποτε τρόπον δύναμαι καὶ δικαιοῦμαι.

Γνωρίζω καλῶς ὅτι ἡ εἰς ἐπίσκοπον ἀνάδειξις τῆς ἐμῆς ταπεινότητος θέλει ἀντιμετωπίσει τοὺς πειρασμοὺς τῶν ποικιλιωνύμων ἐπιβούλων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν παρατάξεως, ἀλλὰ πέποιθα εἰς τὴν ἄνωθεν ἐνίσχυσιν πρὸς θαρραλέαν ἀντιμετώπισιν αὐτῶν.

Πλὴν ὅμως ζητῶ καὶ τὴν συνδρομὴν καὶ τὴν συνεργασίαν εἰς τὸ τραχὺ καὶ ἐπίμοχθον στάδιον τοῦ ἀγῶνος τῆς ποιμαντορίας εἰς τὸν ὅποιον ἀπεδύθην, ὅλων ἡμῶν, διότι πάντες ἀνεξαιρέτως, κατὰ τὸ ἴδιον ἕκαστος μέτρον τῶν δυνάμεών του, ἔχομεν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν νὰ συνεισφέρωμεν πρὸς εὐδόξωσιν τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

Ἡ πειθαρχία εἰς τὴν ἡγεσίαν καὶ ἡ συνεκτικότης τῶν παραγόντων, ἐὰν διὰ πᾶσαν συλλογικὴν ἐπιχειρήσιν ἀποτελεῇ τὴν βασικὴν προϋπόθεσιν τῆς ἐπιτυχίας, πολλῶ μᾶλλον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διὰ τὴν ἐνότητα τῆς ὁποίας ἰδιαίτερος ἡδύχηθη ὁ Δομήτωρ αὐτῆς ὀλίγον πρὸ τοῦ σωτηρίου πάθους.

Ὅθεν καλῶ εἰς ἔνωσιν καὶ συνεργασίαν πάντας τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος εὐσεβεῖς γνησίους ὀρθοδόξους χριστιανοὺς καὶ κανονικοὺς κληρικοὺς. Παρεξηγήσεις, ἐγωῖσμοί, φιλοτιμίαι, ἀδυναμίαι, μίσση, φθόνοι, φιλονεικίαι, διαμάχαι, πάθη προσωπικά, ὥς ὑποχωρήσωσιν, καὶ πάντα τὰ ἀτόπως ποτὲ συνεργεῖα τοῦ πονηροῦ γενόμενα, ὥς ριφθῶσιν εἰς τὴν λήθην πρὸ τοῦ ἱεροῦ καθήκοντος τῆς ἐνώσεως.

Ποιῶ θερμὴν ἐκκλησίαν εἰς τὰ εὐσεβῆ αἰσθήματα καὶ φρονήματα πάντων καὶ ἐπιθυμῶ νὰ ἐλπίζω ὅτι ἡ ἐκκλησίᾳ μου αὕτη θὰ συναντήσῃ τὴν δέουσαν ἀπήχησιν εἰς τὰς συνειδήσεις τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ λαοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν παρατάξεως καὶ ὅτι πάντες ἐλαυνόμενοι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ θεοῦ ζήλου ἐν ταυτότητι φρονημάτων καὶ αἰσθημάτων, ἀδιαρρήκτως πρὸς ἀλλήλους συνδεδεμένοι θὰ συνεχίσωμεν τὸν τραχὺ μὲν ἀλλ' ἐνδοξον καὶ θεοβράβευτον ἱερὸν τῆς πατρῴας εὐσεβείας ἀγῶνα, μετὰ τὴν ἀκράδαντον πεποιθήσιν ὅτι ὁ Ἅγιος Θεὸς θὰ ἐπιστέψῃ τοῦτον ἀθανάτω δόξῃ καὶ εὐκλείᾳ ἀπονέμων ἐνὶ ἐκάστῳ τῷ ἀθλοῦντι τὸ ἐπᾶξιον ἔπαθλον. Αὐτοῦ ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος σὺν τῇ εὐλογίᾳ τῆς ἐμῆς ταπεινότητος εἶψαν μετὰ πάντων ἡμῶν.

† Ο ΤΑΛΑΝΤΙΟΥ ΑΚΑΚΙΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κάνιγγος 32—Ἀθήναι

Τηλ. 622-952

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21(12)60 Π. Ἡμερ.

Ἀριθ. Πρωτ. 518

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Π ρ ο ς

τοὺς ἀνὰ τὴν χώραν καὶ ἀπανταχοῦ εὐλαβεστάτους κληρικοὺς καὶ ὅπαν τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ, μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ ἀειμνήστου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Κυροῦ Χρυσόστομου, ἀναλαβοῦσα τὴν προσωρινὴν διακυβέρνησιν τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος, δὲν ἔπαυσε πάντα λίθον κινεῖσα καὶ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν καὶ ἐνέργειαν καταβάλλουσα ὅπως τὸ δημιουργηθὲν μέγα καὶ δυσαναπλήρωτον κενόν, τὸ συντομώτερον πληρωθῇ. Εἶναι ἀπερίγραπτον ὁπόσας δυσκολίας ἐξωτερικὰς καὶ ὁπόσας ἀντιδράσεις ἐσωτερικὰς συνηντήσαμεν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι κατ' ἀρχὴν τὴν Ἠγεσίαν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἀνεζητήσαμεν καὶ ἀνεμένομεν μετ' ἐλπίδων σταθερῶν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ, διότι τοῦτο μᾶς ὑπέσχοντο αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐπαφαὶ μετὰ διαφόρων παραγόντων συμποθῶς διακειμένων πρὸς αὐτόν· πλὴν ὅμως οἱ καρποὶ τῶν γλυκερῶν ὑποσχέσεων μέχρι σήμερον ἀφθονοῦν μόνον ἐν λόγοις κενοῖς ἢ ἔργοις καὶ πράγμασι.

Ὅθεν ἐξ ἀνάγκης, ἀπεφασίσσαμεν νὰ ζητήσωμεν τὴν ἀρωγὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ. Εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην πολλὰ ἐμπόδια συνηντήσαμεν, περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος.

Αἱ πρῶται ἐπαφαὶ καὶ δι' ἀλληλογραφίας καὶ δι' ἀπεσταλμένων προσώπων ἦσαν οὐχὶ ἐνθαρρυντικαί. Οἱ ἐν διασπορᾷ ὁμόδοξοι ἐκκλησιαστικοὶ παράγοντες τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐγνώρι-

(ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ) ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ Β' ΘΕΣ/ΝΙΚΕΙΣ
(ΚΕΦ. Β' 15)

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

(5) ΜΕΡΟΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 355

* ΕΤΟΣ ΙΕ' *

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1961 (Π.Ο.Η.) ΤΗΛ. 622.952 ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΑΛΑΝΤΙΟΥ Κ. ΑΚΑΚΙΟΥ

Π ρ ό ς

τούς ανά την χώραν καὶ ἀπανταχοῦ εὐλαβεστάτους κληρικούς καὶ ἅπαν τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα,

Χάρις Ὑμῖν καὶ ἔλεος εἴη ἀπὸ Θεοῦ παρ' ἡμῶν δὲ εὐχὴ καὶ εὐλογία.

Μετὰ πολλοὺς σκληροὺς ἀγῶνας καὶ μεγάλαις ἐπιβούλοις ἀντιδράσεις, ἅς συνηγήσαμεν ὡς γνωστὸν ἐκρούσθησαν πολλαὶ θύραι συμπαθούτων τὴν ἱεράν ἡμῶν ἰδεολογίαν πλὴν ἀνευ θετικοῦ ἀποτελέσματος. Μόνον ὑποσχέσεις καὶ ἀοριστολογίας ἠκούομεν καὶ οὐδέποτε πραγματικὴν κατανόησιν καὶ φερέλπιδα ἐγκαρδίωσιν συνηγιώμεν. Οὕτω παρήρχετο ὁ πολυτιμος χρόνος ἐπὶ ἀνυπολόγιστῳ ζημίᾳ δι' ἡμᾶς καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ποικιλοῦμων ὑπεναντίων.

Ἡ πρὸς Κύριον ἐκδημία τοῦ τελευταίου τῶν Ἐπισκόπων ἡμῶν πρ. Φλωρίνης Κυροῦ Χρυσοστόμου ἐπὶ νεγκεν, ὡς ἦτο ἐπόμενον, μεγάλας δυσχερείας ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῶν διοικητικῶν ὑποθέσεων τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος. Ἡ προσωρινῶς διακυβερνώσα τὰς τύχας αὐτοῦ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ, συνήντα πολυειδεῖς δυσκολίας ἐξωτερικῶς, ἀλλὰ καὶ πολλὰς ἀντιδράσεις ἐσωτερικῶς ἐν τῇ διεξαγωγῇ τοῦ πολυμόχθου ἔργου αὐτῆς. Ἡ ἔλλειψις Ἐπισκόπου καθίσταται οὐ μόνον τὸ παρόν, ἀλλὰ καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἀγῶνος ζοφερόν. Ὅθεν ἔπρεπε πάσῃ θυσίᾳ καὶ ἀνάδειξις Ἡγέσας νὰ ἐπι-

Ὁ ἡγέτης μας Σεβασμιώτατος κ. Ἀκάκιος

πρὸ ἀδιεξόδου ὁ ἱερός ἀγὼν εὐρεθεῖς, ἀπεφάσισε τὴν λύσιν τοῦ φλέγοντος ζητήματος τῆς Ἡγέσις αὐτοῦ ἔξω τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ἐμῆς ἐλαχιστότητος.

Οὕτω ὑπέκοντες εἰς τὴν ψῆφον τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, μετέβημεν καὶ ἐλάβομεν κοινικῶς ἐκ τῶν χειρῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοδόξων κανονικῶν Ἐπισκόπων τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀξίωμα τῆς Ἀρχιερωσύνης, διὰ τὴν πάλαι ποτὲ διαλάμψαν

σαν Ἐπισκοπὴν τοῦ Ταλαντίου.

Ἐπιθυμῶ νὰ διαβεβαιώσω ἐν πάσῃ εὐλικρινείᾳ ὅτι εἰς τὰς δυσμὰς τοῦ βίου μου τὸ φορτίον τῆς Ἀρχιερωσύνης δὲν ἐπωμίσθην ἐκ φιλοδοξίας καὶ σπουδαρχίας ἐλαυνόμενος, διότι διατελῶ ἐν ἐπιγνώσει τῶν ἀσθενῶν δυνάμεών μου, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην προσήλθον εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ψήφου τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος με ἀποφασιστικότητά νὰ προσφέρω τὸν ἑαυτὸν μου μέχρι τελευταίας πνοῆς ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν ἰδεολογίας, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι οὕτω ἐκπληρῶ ὑπερτάτην ὑποχρέωσιν νὰ ἐξυπηρετήσω τὰς ἀνάγκας αὐτῆς καθ' οἷονδῆποτε τρόπον δύναμαι καὶ δικαιοῦμαι.

Γνωρίζω καλῶς ὅτι ἡ εἰς ἐπίσκοπον ἀνάδειξις τῆς ἐμῆς ταπεινότητος θέλει ἀντιμετωπίσει τοὺς πειρασμοὺς τῶν ποικιλωνύμων ἐπιβούλων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν παρατάξεως, ἀλλὰ πέποιθα εἰς τὴν ἄνωθεν ἐνίσχυσιν πρὸς θαρραλέαν ἀντιμετώπισιν αὐτῶν.

Πλὴν ὅμως ζητῶ καὶ τὴν συνδρομὴν καὶ τὴν συνεργασίαν εἰς τὸ τραχὺ καὶ ἐπίμοχθον στάδιον τοῦ ἀγῶνος τῆς ποιμαντορίας εἰς τὸν ὁποῖον ἀπεδύθην, ὅλων ἡμῶν, διότι πάντες ἀνεξαίρετως, κατὰ τὸ ἴδιον ἕκαστος μέτρον τῶν δυνάμεών του, ἔχομεν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν νὰ συνεισφέρωμεν πρὸς εὐδόξωσιν τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

Ἡ πειθαρχία εἰς τὴν ἡγεσίαν καὶ ἡ συνεκτικότης τῶν παραγόντων, ἐὰν διὰ πᾶσαν συλλογικὴν ἐπιχειρήσιν ἀποτελῇ τὴν βασικὴν προϋπόθεσιν τῆς ἐπιτυχίας, πολλῶ μᾶλλον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διὰ τὴν ἐνότητα τῆς ὁποίας ἰδιαιτέρως ηὐχήθη ὁ Δομήτωρ αὐτῆς ὀλίγον πρὸ τοῦ σωτηρίου πάθους.

Ὅθεν καλῶς εἰς ἑνώσιν καὶ συνεργασίαν πάντας τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος εὐσεβεῖς γνησίους ὀρθοδόξους χριστιανοὺς καὶ κανονικοὺς κληρικοὺς. Παρεξηγήσεις, ἐγωῖσμοί, φιλοτιμίαι, ἀδυναμίαι, μίσση, φθόνοι, φιλονεικίαι, διαμάχαι, πάθη προσωπικά, ἃς ὑποχωρήσωσιν, καὶ πάντα τὰ ἀτόπως ποτὲ συνεργεῖα τοῦ πονηροῦ γενόμενα, ἃς ριφθῶσιν εἰς τὴν λήθην πρὸ τοῦ ἱεροῦ καθήκοντος τῆς ἐνώσεως.

Ποῖω θερμὴν ἑκκλησίαν εἰς τὰ εὐσεβῆ αἰσθήματα καὶ φρονήματα πάντων καὶ ἐπιθυμῶ νὰ ἐλπίζω ὅτι ἡ ἑκκλησίς μου αὕτη θὰ συναντήσῃ τὴν δέουσαν ἀπήχησιν εἰς τὰς συνειδήσεις τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ λαοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν παρατάξεως καὶ ὅτι πάντες ἐλαυνόμενοι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ θείου ζήλου ἐν ταυτότητι φρονημάτων καὶ αἰσθημάτων, ἀδιαρρήκτως πρὸς ἀλλήλους συνδεδεμένοι θὰ συνεχίσωμεν τὸν τραχὺ μὲν ἀλλ' ἐνδοξον καὶ θεοβράβευτον ἱερὸν τῆς πατρῴας εὐσεβείας ἀγῶνα, μετὰ τὴν ἀκράδαντον πεποιθήσιν ὅτι ὁ Ἅγιος Θεὸς θὰ ἐπιστέφῃ τοῦτον ἀθανάτῳ δόξῃ καὶ εὐκλείᾳ ἀπονέμων ἐνὶ ἐκάστῳ τῷ ἀθλοῦντι τὸ ἐπ' αὐτὸν ἔπαθλον. Αὐτοῦ ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος σὺν τῇ εὐλογίᾳ τῆς ἐμῆς ταπεινότητος εἴησαν μετὰ πάντων ἡμῶν.

† Ο ΤΑΛΑΝΤΙΟΥ ΑΚΑΚΙΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κάνιγγος 32—Ἀθῆναι

Τηλ. 622-952

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21(12)60 Π. Ἡμερ.

Ἀριθ. Πρωτ. 518

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Π ρ ό ς

τοὺς ἀνά τὴν χώραν καὶ ἀπανταχοῦ εὐλαβεστάτους κληρικοὺς καὶ ἅπαν τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ, μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ ἀειμνήτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Κυροῦ Χρυσοστόμου, ἀναλαβοῦσα τὴν προσωρινὴν διακυβέρνησιν τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος, δὲν ἔπαυσε πάντα λίθον κινῶσα καὶ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν καὶ ἐνέργειαν καταβάλλουσα ὅπως τὸ δημιουργηθὲν μέγα καὶ δυσαναπλήρωτον κενόν, τὸ συντομώτερον πληρωθῇ. Εἶναι ἀπερίγραπτον ὁπόσας δυσκολίας ἐξωτερικὰς καὶ ὁπόσας ἀντιδράσεις ἐσωτερικὰς συνηντήσαμεν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι κατ' ἀρχὴν τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἀνεζητήσαμεν καὶ ἀνεμένομεν μετ' ἐλπίδων σταθερῶν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ, διότι τοῦτο μᾶς ὑπέσχοντο αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐπαφαὶ μετὰ διαφόρων παραγόντων συμποθῶς διακειμένων πρὸς αὐτόν· πλὴν ὅμως οἱ καρποὶ τῶν γλυκερῶν ὑποσχέσεων μέχρι σήμερον ἀφθονοῦν μόνον ἐν λόγοις κενοῖς ἢ ἔργοις καὶ πράγμασι.

Ὅθεν ἐξ ἀνάγκης, ἀπεφασίσσαμεν νὰ ζητήσωμεν τὴν ἀρωγὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ. Εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην πολλὰ ἐμπόδια συνηντήσαμεν, περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος.

Αἱ πρῶται ἐπαφαὶ καὶ δι' ἀλληλογραφίας καὶ δι' ἀπεσταλμένων προσώπων ἦσαν οὐχὶ ἐνθαρρυντικά. Οἱ ἐν διασπορᾷ ὁμόδοξοι ἐκκλησιαστικοὶ παράγοντες τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐγνώρι-

ζον μὲν περὶ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, πλὴν ἐλάχιστα καὶ διεστραμμένα. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ καταβληθῶσι σκληραὶ προσπάθειαι, ἵνα οὗτοι κατατοπισθῶσιν ἐπὶ τῆς ἀληθείας.

Ὡς νὰ μὴ ἦρکουν δὲ αἱ πολλαπλαῖ πικρίαί, τὰς ὁποίας ἐδοκιμάζομεν ἐξῴθεν, εὐρίσκοντο καὶ οἱ ἐπιπόλοι οἱ ἔσωθεν, οἵτινες ἢ ἀγνοοῦντες τὰ πράγματα ἢ κακῶς σταθμίζοντες τὰς δυσχερείας τῶν περιστάσεων ἢ παρεξηγοῦντες τὰς ἐνεργείας ἡμῶν, πολλὰ τὰ ἄτοπα καὶ ἀνυπόστατα ἔλεγον καὶ ἔπραττον, ἵνα οὕτω αἱ προσπάθειαι ἡμῶν ἀντιμετωπίζωσιν ἀγῶνα δρόμου μετ' ἐμποδίων μεγάλων καὶ δυσυπερβλήτων, θέτοντα τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν καρτερικότητα ἡμῶν εἰς σκληρὰν δοκιμασίαν.

Ἐπὶ τέλους ᾠδόκησεν ὁ Ἅγιος Θεὸς νὰ ἐπιστέψῃ μὲ λαμπρὰν καὶ ἱστορικὴν νίκην τοὺς μόχθους καὶ τὰ παλαιόματα ἡμῶν. Τὸ ποθοῦμενον κατωρθώσῃ θεὸς συνάρσει καὶ ὁ Ἱερὸς ἀγὼν, ὃν ἡ θεία ἐπιστοσία ἄνωθεν παρακολουθεῖ καὶ ἐπευλογεῖ, ἀπέκτησεν Ἡγεσίαν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ σεβαστοῦ Πνευματικοῦ Πατρὸς καὶ τέως Ἀρχιμανδρίτου Ἀκακίου Παππᾶ, χειροτονηθέντος κανονικῶς Ἐπισκόπου τῆς ἄλλωτε διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Ταλαντίου.

Τὸ χαρμόσυνον τοῦτο γεγονός ἀγγέλλοντες πᾶσι τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγὺς ἐν Χριστῷ Ἀδελφοῖς καὶ Συλλειτουργοῖς καὶ παντὶ τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι δόξαν καὶ αἶνον ἀναπέμπομεν τῷ Πανοκτίρμονι καὶ Παναγὰθῳ Θεῷ, τῷ ἀπείρῳ Αὐτοῦ ἀγαθότητι οὕτως εὐδοκήσαντι ἵνα συνεχίσῃ ὁ Ἱερὸς ἀγὼν ἀπροσκόπτως τὸ ἔργον τοῦ ἐν τῇ διατηρήσει τῆς ἀκραιφνοῦς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τῆς ἀκαينوτομήτου θείας λατρείας.

Καταθέτοντες ἤδη τὴν ἐντολὴν τῆς πρὸς καρὸν διακυβερνήσεως τῶν ὑποθέσεων τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ἣν ἐλάβομεν ψήφῳ τοῦ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος Ἱεροῦ Κλήρου, καλούμεν πάντας τοὺς ἐν Χριστῷ Ἀδελφούς καὶ Συλλειτουργούς, ὅπως δηλώσωσι πρὸς τὸν νέον Ἡγέτην τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος Σ.ε.β. Ἐπίσκοπον Ταλαντίου Κον. Ἀκάκιον, ὑπακοὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἐξάρτησιν καὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ μνημονεύωσι εἰς ἀπάσας τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπευθύνωσι τοῦ λοιποῦ τὰς ἐπὶ ἰδίου καὶ κοινοῦ ἐνδιαφέροντος ἀναφορὰς αὐτῶν, Κληρικοὶ καὶ λαϊκοί.

Ὅθεν χαίροντες καὶ σκιρτῶντες ἀγαλλομένῳ ποδὶ τὰς χαρμοσύνους ταύτας εἰδήσεις πρὸς πᾶσαν γῆν ὀρθοδόξου παροικίας ἐξαγγέλλοντες,

Διατελοῦμεν μετὰ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καὶ οἰκειώσεως.

Ἡ τέως Διοικοῦσα Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Προεδρεύων
ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ ΣΚΟΥΡΑΝΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΚΙΟΥΣΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ :

- Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Νασλίμης
- Ἀρχιμ. Αὐξέντος Πάστρας
- Ἀρχιμ. Μερκούριος Καλοσκάμης
- Ἀρχιμ. Παντελεήμων Τσαλούπης
- Ἀρχιμ. Θεόφιλος Τσίρικας
- Ἀρχιμ. Στέφανος Τσίκουρας
- Ἀρχιμ. Νήφων Ἀστυφίδης
- Ἱερομ. Διονύσιος Καλάργυρος
- Ἱερομ. Πανάρετος Πετροῖδης

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ Π.Θ.Ε.Ο.Κ.

*Αθήναι τῇ 28 - 12 - 1960

Πρὸς τοὺς ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπανταχοῦ ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς.

Ὁ καιρὸς καὶ χρόνος ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος παρατείνων τὸ ἔλεός του, ᾠδόκησε νὰ εἰσελθῶμεν καὶ εἰς τὴν περίοδον τοῦ νέου ἔτους 1961. Ἀπονέμοντες τῷ Εὐλογημένῳ Θεῷ ἡμῶν τὰς ἐκ βάθους τῶν καρδιῶν ἡμῶν εὐχαριστίας, εὐχόμεθα ὅπως διέλθωμεν τὸν νέον ἔτος ἐν εἰρήνῃ καὶ ψυχικῇ ἀγαλλιάσει καὶ ὅπως ἴδωμεν κατ' αὐτὸ τὸν θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας.

Διὰ τὸ Δ. Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΚΟΤΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Κ. ΣΙΔΕΡΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα κλιμάκιον τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, συνοδευόμενον ἀπὸ τὸν ὑπέρμαχον τῆς ἱερᾶς ἡμῶν ὑποθέσεως κ. Βρανόπουλον βουλευτὴν Ἀθηνῶν, ἐπεσκέφθησαν τὸν ὑφυπουργὸν Δημοσίας Τάξεως κ. Καλαϊτζήν. Ἐπίσης δύο μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου μετὰ τοῦ ἰδίου βουλευτοῦ, ἐγένοντο δεκτὰ εἰς ἰδιαιτέραν μακρὰν ἀκρόασιν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων κ. Βογιατζή, δι' ἐπίλυσιν θεμάτων τοῦ ἀγῶνος.

Γιμνητικὴ διάκρισις

Εἰς τελεσθεῖσαν Ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν ὁ Σεβασμιώτατος Ταλαντίου κ. Ἀκάκιος ἀπένειμε τὸ ἐκκλησιαστικὸν ὀφίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου εἰς τοὺς ἱερομονάχους Γρηγόριον Παπαβλάχον, Ἰγνάντιον Τσαντίλην καὶ Ἀκάκιον Παπᾶν. Εἰς τοὺς ἀναδειχθέντας ἀξιόους καὶ ἀγωνιστὰς Κληρικοὺς εὐχόμεθα πλοῦσιαν καρποφορίαν τοῦ Πνευματικοῦ τῶν ἔργου ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Ἐκκλησίας.

ΠΕΝΘΗ

Τὴν 2 Δεκεμβρίου 1960 ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον ἡ ἀδελφὴ Αἰκατερίνη Κ. Πετρή.

Ἡ ἐκλιποῦσα ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα ἐναρέτου ἀνθρώπου, συζόγου καὶ μητρὸς, ἔστω δ' αὐτῇ αἰωνία ἡ μνήμη.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται διὰ πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων εἴτε ἀπὸ ὀφειλὴν συνδρομῶν ἐφημερίδος ἢ διαφόρους ἄλλας εἰσφορὰς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἀπευθύνεται ΜΟΝΟΝ πρὸς τὸν Ταμίαν Ἀρχιμ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΝ, δόδος, Κάπριγγος 32 — Ἀθήναι.
(Ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς)

ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΩΝ Γ. Ο. Χ.

Ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν
μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ
(Λουκ. 2,10)

Ἰδοὺ, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἀνέτειλε καὶ πάλιν ἡμέρα χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης. Τὰ νέφη τῆς θλίψεως διαλύονται. Ζωογόνοσ καὶ θερμαντικὸς ἥλιος καταγαύζει τὰς ψυχὰς μας. Ἡ ἐλπίς καλυτέρων ἡμερῶν γεμίζει ἀπὸ αἰσιοδοξίαν τὰς καρδίας μας.

Πλησίσιον τὸ σκάφος μας ὠθούμενον ὑπὸ ἀνέμου οὐρίου εἰσώρησε εἰς τὸν σωτήριον λιμένα. Ἡ ὁρπανία ἐτελεύτησε. Ἡ παρρότης ἐφάνη. Ὁ κλύδων κατέπαυσε, ἡ εὐδεία ἡκολούθησε. Ἡ θλίψις μετετράπη εἰς χαρὰν καὶ πᾶσα ὁρθόδοξος καρδιά πανηγυρίζει.

«Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες» συνορτάσωμεν σήμερον. Τὸ γενόμενον εἶναι τὸ πλέον χαρμόσυνον γεγονός τῆς τελευταίας πενταετίας. Ἡ βαθυτάτη λαχτάρα τῆς ὁρθόδοξου αὐτῆς μερίδος ἐξεπληρώθη. Τὰ δάκρυα καὶ αἱ παρακλήσεις τῆς δοκιμαζομένης ὁρθόδοξου συνειδήσεως εἰσηκούσθησαν.

Ὁ παντεπόπις Σωτὴρ ἐπεμψε τὰς θερμορρογούς πτέρυγας Του ἵνα σκεπάσῃ ἡμᾶς τοὺς νεοσσούς. Ἡ ἀνάδειξις τοῦ παλαιμάχου ἀγωνιστοῦ Σεβασμιωτάτου. κ. Ἀκακίου εἰς Ποιμενάρχην ἡμῶν ἀποτελεῖ οὐ μόνον ἐπιβράβευσιν ἐνὸς θαρραλέου ὁμολογητοῦ ἀλλὰ καὶ τὴν δικαίωσιν αὐτοῦ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀγῶνος.

Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπε Ἀρχιερεὺς, Στύλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας.

Ἀνεπίληπτος, νηφάλιος, σόφρων, κόσμιος, φιλόξενος, διδαντικός, μὴ πάροινος, μὴ πλῆκτις ἀλλ' ἐπιεικὴς καὶ ἀμαχος.

Ἀς ἀναρριγῇσιν αἱ ὁρθόδοξοι Καρδίαι.

Ἀς καταστήσῃσιν τὴν ἑπαλξιν ταύτην τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπόρρητον.

Ἀς ἀνυψώσῃσιν τὴν στιγμήν ταύτην εἰς ἱστορικὴν. Ἀς εἴμεθα σταθεροὶ εἰς τὴν πίστιν διὸ ὁ ἀγὼν αὐτὸς ἐναντίον παντὸς ἀντορθόδοξου καινοτομίας θὰ θριαμβεύσῃ. Σήμερον δὲ ὡς διατρέξῃ πᾶσαν τὴν Ἑλληνίδα ὁρθόδοξον γῆν ὡς χαρμόσυνον μῆνυμα ἡ λαχὴ:

Πολλὰ τὰ ἔτη, Σεβασμιώτατε Ἀκάκιε.

ΕΜΝΗΣΘΗΜΕΝ ΗΜΕΡΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ

Τὴν Τετάρτην 22)12)60 Π. ἡμ. καὶ περὶ ὧ

ραν 4 μ. μ. ἡ ἀτμοσφαῖρα τῶν Γραφείων ἦτο συγκινητικὴ καὶ χαρμόσυνη. Μολονότι δὲν εἴχε δοθῇ ἑκτασίς εἰς τὸ γεγονός ἐν τούτοις αὐ-

Ὁ Σεβασμιώτατος Τаланτίου κ. Ἀκάκιος ἐν μέσῳ τῶν συνεργατῶν του

ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΗ ΑΠΟΡΩΗΤΟΝ ΤΕΚΤΗΣΕ ΤΟΝ ΗΓΕΤΗΝ ΤΗΣ

τό είχε διαρρεύσει ως χαρᾶς Εὐσγγέλιον καὶ ἔφερε πλῆθος ἀπλῶν καὶ ἀγαλλομένων πιστῶν, εἰς τὰ Γραφεῖα. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἱερέων μας εἶχον καταφθάσει ἑνωρῖς.

Τὰ λεπτὰ ποὺ διέρρεον ἐκορύφωσαν τὴν συγκίνησιν. Ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐνεφανίζετο ὁ ἀναμενόμενος, Ὁ πανηγυρισμὸς τῶν καρδιῶν ἦτο ἐκδηλὸς εἰς τοὺς ἀπαστράπτοντας ὀφθαλμούς, εἰς τοὺς θερμοὺς λόγους, εἰς τὰς ἐγκαρδίους εὐχάς.

Εἶχες τὴν αἴσθησιν ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι μετὰ μακροτάτην καὶ αἱματηρὰν πορείαν ἐξήρχοντο εἰς γῆν ἀσφαλῆ. Ὅτι ἐκάθηντο ἐν στάσει καὶ σκιᾷ θανάτου καὶ ὅτι αἰφνιδίως ἤστραψε φῶς μέγα.

Οἱ ἐν τῷ μεταξὺ καταφθάνοντες συνηγοῦντο εἰς τὸν πανηγυρισμὸν αὐτόν.

Τέλος ἠκούσθη ἡ εἴδησις : ἔρχεται ὁ Σεβασμιώτατος. Οἱ πάντες συνεκινήθησαν. Κλήρος καὶ λαὸς ἐν χαρᾷ ὑπεδέχετο τὸν Ἱεράρχην του. Καὶ Αὐτὸς φέρων τὸ βάρος τῶσων δεκαετιῶν πολυταράχου ζωῆς, ἀλλὰ κρατῶν καὶ τὸ μέτωπον ὕψηλόν διότι οὐδέποτε ἐνέδωκε εἰς συμβιβασμούς, κομίζων δὲ τὸ ὠραιότατον δῶρον εἰς τὰ τέκνα του, τὴν ἀρχιερατικὴν του ἀνάδειξιν, ἐνηγκαλίζετο διὰ τοῦ βλέμματος τοὺς πάντας καὶ ἐχάριζε εὐχὰς πατρικὰς καὶ εὐλογίας.

Ὡς ἴστατο δὲ μεταξὺ τῶν τέκνων Του εὐσταλὴς καὶ ἀνυποχώρητος ἐγένετο ὁλοζώντα

νον σύμβολον τῆς ζωῆς Ἑκκλησίας. Τῆς Ἑκκλησίας ἣτις ἠγωνίσθη, καὶ τὸ αὐτὸ θὰ πράξη καὶ εἰς τὸ μέλλον, τὸν καλλνικὸν καὶ περικλεῖ τῆς παραδόσεως ἀγῶνα.

Μετὰ τὰς ἀναπεμφθείσας εὐχαριστίας καὶ ὕμνους τῆς ἐκκλησίας ὁ Ἀρχιμ. κ. Χρυσόστομος Νασλῆμης λαβὼν τὸν λόγον προσεφώνησε τὸν Ποιμενάρχην μας ὡς ἑξῆς :

Σεβασμιώτατε,
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Συνλειτούργοι,

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιάσμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. Ἴδου ἐποίησεν ἡμῖν μεγαλεῖα ὁ Δυνατός. Ἴδου καὶ πάλιν, ἡ τὰ πάντα πρὶν γενέσθαι θεῖα Πρόνοια, ἀρρήτῳ σοφίᾳ, προκαθορίζουσα τὰ ἐπὶ γῆς καὶ δεξιᾷ τὸ θέλημα Αὐτῆς πρὸς τὸ καλὸν κατευθύνουσα, ἔλλαμψεν ἡμῖν τὰς θείας Αὐτῆς μαρμαριγὰς ἐν πάσῃ δόξῃ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ. Ὡς γνωστὸν πολλάκις ἡ θεία Ἐπιστάσις δοκιμάζουσα τὴν πίστιν καὶ τὴν ὑπομονὴν τοῦ ἀνθρώπου ἐπιτρέπει τῶν πειρασμῶν τὴν γυμνασίαν, ἵνα ἐκ τούτων λάβῃ τὴν ἀφορμὴν ἀπονομῆς ἐπάθλων ἀκηράτου δόξης. Οὕτω πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως πειρασθέντες πάντες οἱ Ἀγιοὶ ἐδέξαντο τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας.

Εἰς τὸν προκείμενον ἡμῶν θεῖον καὶ ἱερὸν ἀγῶνα πρὸς τήρησιν τῆς πατρῴας εὐσεβείας ἐν τῇ πράξει καὶ τῇ θεωρίᾳ, ἐκλήθημεν ἵνα ἐν αὐτῷ καλῶς ἀθλοῦντες καὶ θεαρέστῳ πολυτείᾳ βιοῦντες,

Ὁ ἡγέτης τῆς Ἑκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. περιστοιχούμενος ὑπὸ τοῦ κλήρου μας

οὐ μόνον ἡμᾶς αὐτοὺς περισώσωμεν τῆς ἀπειλούσης κακοφροσύνης, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις καταστῶμεν ποδηγῆται σωτήριοι, τὰς ἐκ τοῦ διαβόλου καὶ τῶν ὁργάνων αὐτοῦ ἀντιδράσεις μὴ πτοούμενοι, ὡς ἔχοντες ἄρωγόν τὸν Μέγαν Ἀρχηγὸν τῆς πίστεως καὶ τελεστὴν Ἰησοῦν.

Μετά τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ ἀειμνήστου Ποιμενάρχου ἡμῶν Χρυσοστόμου παρῆλθε πενταετία σκληρᾶς ὁρφανίας πνευματικῶς καὶ στέρεως πατρικῆς θαλπωρῆς, ὑπὸ πολλῶν περιφρονούμενοι, θλιβόμενοι δημοσίᾳ παροινούμενοι ὡς δῆθεν νόθοι καὶ οὐχὶ υἱοὶ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τούτων τῶν ἡμερῶν καὶ ὑπὸ ψευδαδέλφων, πλάτων καὶ ἀπατεῶνων, ἐξωτερικῶς μόνον, πρὸς ἀπάτην, φερόντων μόρφωσιν εὐσεβείας, ἀλλὰ δύναμιν καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτῆς ἠρημύμεν. Ἀλλὰ δώμεν δόξαν τῷ Παναγὰθῳ καὶ φιλανθρωπῷ Θεῷ, ὅστις διὰ τοῦ θείου αὐτοῦ Ἀποστόλου ἐπηγγείλατο ὅτι *«Ὅτι ἔσσει ἡμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δυνάμεθα· σὺν γὰρ τῷ πειρασμῷ ποιήσει ἡμῖν καὶ τὴν ἐκβασιν, πρὸς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς βαστάσαι»*. Τῶν ἀδιαλείπτων εὐχῶν καὶ δεήσεων ἡμῶν εἰσήκουσεν ὁ *«Ὁ ποιῶν κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, καὶ τὸ θέλημα τῶν ἐπικαλουμένων καὶ φοβουμένων αὐτὸν ἐκπληρῶν»*. Ἰδοὺ». Ἀδελφοί, σήμερον ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν ἐπικαμπτόμενος ἔπεμψεν ἡμῖν ὁ Μέγας Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας κοινὸν πατέρα ἡγέτην κατὰ πάντα ἄριστον τοῦ προκειμένου ἀγῶνος, τελετάρχην τῶν θείων Μυστηρίων, φορεὰ καὶ μεταδότην ὑπατον τῆς θείας χάριτος, πρῶτιστον πρὸς Θεὸν ὑπὲρ σωτηρίας τοῦ θεολέκτου ποιμνίου προσβευτὴν καὶ μεσίτην καὶ ἐπὶ πᾶσιν, ἔμψυχον εἰκόνα πάσης ἀρετῆς, ποδηγέτην καὶ χειραγωγὸν εἰς νομὰς σωτηρίους πάντων τῶν ἐν τῇ αἰχμῇ δυσβάτων καὶ ἀκανθώδη πορείᾳ τῆς στενῆς καὶ τεθλιμμένης ὁδοῦ, τῆς κατὰ Χριστὸν πολιτείας διαπορευομένων.

Ναί, ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί καὶ Συλλειτουργοί. Εὐφρανθῶμεν τῷ πνεύματι καὶ σικιτήσωμεν ἀγαλλόμενοι ὡς ἐν εὐσήμερῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὅτι *«Δύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ»* διότι οὐχὶ ἐκ τυχαίας συμπτώσεως, ἀλλ' ἐκ θεῆς καὶ προδιαγεγραμμένης ἀνωθεν εὐδοκίας προώρισται σήμερον προσημαζόμενοι καὶ προεορτάζοντες τὴν πανορθοδόξου χαρᾶς, ἐπέτειον τῶν τοῦ Χριστοῦ γενεθλίων, νὰ λάβωμεν καὶ ἕτερα χαρὰς Εὐαγγέλια, ἀφανίζοντα τὴν σκυθρωπότητα τῶν προσώπων ἡμῶν καὶ πληροῦντα διπλῆς χαρᾶς τῆς καρδίας ἡμῶν. Σαλπίσσωμεν τάλιν, ὦ ἄνδρες, ἀδελφοί καὶ Πατέρες, ἐν σάλπιγγι τυρηνικῇ ὡς οἱ ἄγγελοι τῆς Βιβλεὲμ, τὸ θεῖον τοῦτο μήνυμα τῆς χαρᾶς πᾶσι τοῖς πόρρ καὶ τοῖς ἑγγύς, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι πατρικὴν δεινὴν καὶ χορείαν στητόμενοι βοήσωμεν *«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία»*.

Λεῦτε οὖν πάντες κυκλώσωμεν τὴν Ἱεραρχικὴν ταύτην θεόκλητον Κορυφὴν καὶ υἱοπρεπῶς περιπτυχθῶμεν τὸν κοινὸν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν Πατέρα καὶ Διδάσκαλον καὶ ἀπονέμοντες αὐτῷ τὴν προσήκουσαν προσκύνησιν ἐξατήσωμεν καὶ λάβωμεν τὰς θεολείθεϊς ἀρχιερατικὰς αὐτοῦ εὐχὰς καὶ εὐλογίας, δηλώσωμεν δὲ αὐτῷ ὑπακοὴν καὶ ἐξάρτησιν ἐκκλησιαστικὴν διὰ τοῦ μνημοσύνου τοῦ σεπτοῦ αὐτοῦ ὁ

νόματος ἐν πάσαις ταῖς θεοσυστάτοις ἱεραῖς τελεταῖς καὶ ἀκολουθίαις.

Σεβαστὲ καὶ πανίερε Πάτερ,

Ἡ χάρις τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, ἡ ἐτάζουσα καρδίας καὶ νεφρούς, Σὲ ἐξελέξε παρὰ πάντα ἄλλον καὶ Σὲ ἤξιώσε νὰ ἀνέλθῃς τὰς βαθμίδας τοῦ Ἱεροῦ τῆς Ποιμαντορίας θρόνου. Σοὶ ἐν μέσῳ πολλῶν ἔδωκε τὴν ποιμενικὴν λαβὴν καὶ Σὲ προώρισε ἵνα ἡγεμονεύῃς τῶν λογικῶν τῆς ἐκκλησίας προβάτιον. Σοὶ ἐνεπιστεύθη ἡ θεία ἐκλογή τὴν ἀκέραιον Νύμφην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα διατηρήσῃς τὰ κάλλος καὶ τὴν δόξαν αὐτῆς ἀλύμαντον. Σοὶ παρέδωκε τοὺς οἴκους τῆς νοητῆς τῆς Ἐκκλησίας ὁλόκληρος διότι πράγματι Σὺ, ἔφερες καὶ φέρεις τὰ πρῶτα ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς. Σὺ ὑπηρετήσας τὸ ἅγιον τοῦ Κυρίου θέλημα ἐν τῷ Ἀγιωνύμῳ Ὅρει διανύων ἐπὶ πολυτείαν ἐνθέρω ζήλω καὶ αὐταπαρνήσει τὸν δῆυλον τῆς κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίας καὶ τελειότητος. Σὺ εἰς τὸν προκειμένον τῆς εὐσεβείας ἱερὸν ἀγῶνα ὑπῆρξες, εἶπερ τις καὶ ἕτερος ὁμολογουμένως *«ὁ ἐν κόποις περισσοτέρως καὶ ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως»*. Διὰ ταῦτα κύτιομεν πάντες τὸν αὐχένα καὶ δηλοῦμεν ὑποταγὴν εἰς τὸ θεῖον θέλημα, ὑποσχόμενοι πᾶσαν ὑπακοὴν καὶ πειθαρχίαν εἰς τὴν φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἧς ἀνεδείχθητε ὁρατὴ ἡγεσία.

Περὶζῶσε οὖν τὴν ρομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατὲ, τῇ ὁραιότητι σου καὶ τῷ κάλλει καὶ ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε, ἔνεκα ἀληθείας καὶ πρᾶντος καὶ δικαιοσύνης καὶ θαυμαστώσει σε ἡ κραταῖα Δεξιὰ τοῦ ὑψίστου ὅτι *«Πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ σέ, οὗ ἔνεκεν ἔχρισε σε εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκε σε, ἰάσασθαι τοὺς συνεττριμμένους τὴν καρδίαν, κηρῦξαι αἰχμαλώτους ἄφροσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν ἀποστεῖλαι τεθροναμένους ἐν ἀφέσει, κηρῦξαι ἐνιαντὸν Κυρίου δεκτόν»* (Λουκ. 4,18).

Τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Ἐπισκόπου ἡμῶν Ἀκακίου Πολλὰ τὰ ἔτη

Ἀκολουθῶς ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀρχιμ. κ. Χρυσόστομος Κιούσης ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον εἶπεν :

Σεβασμιώτατε,

Τὸ προσήκον νῦν ὁρᾶν σέβει ἀπονέμοντες καὶ τὴν ἁγίαν δεξιάν Σας κατασπαζόμενοι προσκαρεῖς καὶ ἀγαλλιώντες ὑποδεχόμεθα σήμερον, τὴν μεγάλην ταύτην ἡμέραν, τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος καὶ προσφωνοῦμεν διὰ τοῦ ὡς εὖ παρέστητε !

Εἶναι τῷ ὄντι μεγάλη ἡ παρούσα ἡμέρα διὰ τὸ ἀπορρανισθὲν καὶ ἐκλελυμένον ποιμνιον τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας περὶ ἐπανακτᾶ καὶ πάλιν σήμερον τὸν ἄξιον ποδηγέτην καὶ Ποιμένα αὐτοῦ.

Ἐπείσθημεν πλέον ὅτι τὸ ἱερὸν ἔργον περὶ ἀνελάβομεν δὲν ἔπαυσε νὰ ἐπισκιάζῃ ἡ θεία Πρόνοια διὸ καὶ ἀκραδάντως πιστεύομεν θεοσυστάτον τὸν ἱερὸν τοῦτον ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον οὐδεμία ἀνθρωπίνη ἀρχὴ καὶ ἐξουσία ὑπεστήριξε, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπολέμησαν λυσσῶδῶς ποικιλόνομοι πολέμιοι, ἑξωτερικοὶ καὶ ἐσωτερικοί.

Ἀπεδείχθη, ὅτι πέραν τῆς ἀνθρωπίνης δυνατό-

τητος εὐρίσκεται ἔτοιμος βοηθός. Αὐτός Οὗτος ὁ Κύριος ἐπακούων προθύμως καὶ ἐκπληρῶν τὰ αἰτήματα τῶν ἐκ καρδίας ἀδόλου Αὐτῷ δεομένων.

Αὐτός καὶ τῆς ἡμετέρας κατωδύνου δεήσεως ἐπῆκουσε καιρῶ δεκτῷ καὶ ἐβράβευσε τοὺς κόπους καὶ μόχθους ἡμῶν διὰ τῆς παρουσίας μεγάλης νίκης.

Ἡ ζέουσα πίστις σας εἰς τὸν Ἱερὸν Ἀγῶνα ἡ καὶ μέγας ἀναλώσεως καὶ θυσίας καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς σας φθάσασα ὥστε ἀδιστακτικῶς νὰ σᾶς ὀδηγήσῃ εἰς χώραν μακρινὴν καὶ υπερπόντιον παρὰ τὸ βάρος τοῦ γήρατος καὶ τὰς μαστιζούσας δεινὰς ἀσθενείας, προϊόντα τοῦ τριακονταετοῦς πολυμόχθου ἀγῶνος σας, πρὸς σωτηρίαν τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος, κατασυγκινεῖ τὰς ψυχὰς μας μέχρι μυκίων.

Τὸ πολύμοχθον ἔργον σας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1928 μέχρι τῆς σήμερον ὑπῆρξε μία διαρκὲς ἰσχυρὰ πάλῃ πρὸς εὐδόωσιν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τῆς ἀνακοπῆς τοῦ ρεύματος τῶν καινοτομιῶν τῆς νεωτερίζουσας Ἐκκλησίας καὶ κατίσχυσιν τῆς ἀλωβήτου ὁρθοδόξου πατρικῆς παραδόσεως.

Νέος τότε ὢν εἰς ἀμὴν ἡλικίας μὲ πίστιν ἀκράδαντον ἐρρίφθητε ὁμοῦ μετ' ἄλλων ἀγωνιστῶν κληρικῶν εἰς τὸν στῖβον τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος καὶ ἐδημιουργήσατε πεποίθησιν καὶ συνείδησιν τοῦτον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν πολυπληθῶν ἀκολουθῶν σας, ὥστε νὰ συνεχίζεται ἀπαρασάλευτος μέχρι τῆς σήμερον.

Ἦδη δὲ καὶ πάλιν ἀνάγκης καλούσης δὲν ὀλιγορήσατε εἰς τὸ κέλευσμα ἀλλ' ἐρρίφθητε καὶ πάλιν εἰς τὸν ἱερὸν στῖβον ὅχι πλέον νέος τὴν ἡλικίαν ἀλλὰ πολλὸς τὰς τρίχας μὲ νεάζον τὸ φρόνημα, ἵνα ἐξαγάγητε ἐκ τοῦ ἀδιεξόδου τὸν ἱερὸν ἀγῶνα εἰς τὸν ὁποῖον περιῆλθεν οὗτος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Ποιμενάρχου ἡμῶν Χρυσοστόμου.

Καὶ ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς Κύριος διεῖδεν εἰς τὴν ὑμετέραν ἀγαθὴν καρδίαν καὶ ἐχαρίσατο ὡς ἐπαθλὸν τῶν πολυετῶν ἀγῶνων Σας τὸ μέγα ἀξίωμα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πρὸς ὄφελος καὶ πάλιν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, ἵνα διὰ τῶν χειρῶν Σας τὸ Θεόλεκτον Ποίμνιον ὀδηγεῖται εἰς νομάς σωτηρίους ὡς ἱκανοῦ οἰακοστρόφου.

Εὐχαριστήριους ὕμνους προσφέρομεν εἰς τὸν Πανοικτίρμονα Κύριον, ὅστις δὲν παρέβλεψε καὶ τὰς ἡμετέρας ταπεινὰς προσπάθειάς εἰς τὸ ὑψηλὸν ἔργον, παρὰ τὰς ἀντιξοότητας καὶ τὰς καταθλιπτικὰς δυσχερείας καὶ τοὺς ἐξεγερθέντας καθ' ἡμῶν πολέμους, ἀλλ' ἔσπεψε ταύτας μετ' ἐπιτυχίας πρὸς δόξαν Αὐτοῦ τε καὶ τῆς ἀγίας ἡμῶν πίστεως.

Ἡ ἡμέρα αὕτη θέλει ἀναγραφῇ ὡς τὸ δεῦτερον μέγα γεγονός εἰς τὰς δέλτους τῆς ἱστορίας τοῦ ἀγῶνος μας. Ἡμεῖς δὲ ὡς μεταβατικὴ κατάσταση ἀναγκαίως Ἡγείας ὑπὸ τίτλον «Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ» καταθέτομεν τὴν ἐντολὴν τοῦ κλήρου πρὸς Ὑμᾶς τὸν κανονικὸν Ἡγέτην, ἐκτελέσαντες κατὰ δύναμιν τὸ ἀνατεθὲν ἡμῖν ἔργον τῆς πενταετοῦς θητείας καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καθ' ἣν χρεώσασα ἡ Ἐκκλησία μας ἐζήτησε τὴν συνδρομὴν σας.

καλοῦμεν δὲ

πάντας τοὺς ἀδελφοὺς κληρικοὺς τῆς παρατάξεώς μας καὶ ἅπιν τὸ καθ' ἡμᾶς Χριστεπώνυμον πλήρωμα, ὅπως μεθ' ἡμῶν τῆς τέως ἡγείας τοῦ ἀγῶ-

νος δηλώσῃτε ὑποταγὴν, πειθαρχίαν, ἀγάπην καὶ σεβασμὸν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἐπισκόπου ἡμῶν κ. Ἀκακίου συνεισφέροντες μεθ' ὅλων τῶν δυνάμεων μας εἰς τὴν εὐδόωσιν καὶ τὸν τελικὸν θρίαμβον τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος.

Σεῖς δέ, Σεβασμιώτατε, βαδίζετε ἀκολούτως τὴν δύσβατον, πλὴν ὥραϊαν ὁδὸν εἰς ἣν ἡ θεὰ Πρόνοια σᾶς ἐνέταξεν αἰθροντες γενναιοφρόνως ἐπὶ τῶν ὤμων σας τὸν Σταυρὸν τῶν νέων καθηκόντων Σας. Θὰ μᾶς εὐῆγῃτε προθύμως συμπαραστάτας εἰς τὸ ἔργον Σας. Τὸ ἰδικόν Σας παράδειγμα τῆς τριακονταετοῦς καρποφόρου σταδιοδρομίας Σας θὰ ἡλεκτρίζη πάντοτε τὰς ψυχὰς μας καὶ ἡ αὐτοθυσία Σας εἰς τὸν βωμὸν τοῦ καθηκόντος θὰ μᾶς εἶναι πάντοτε ὁδηγὸς εἰς τὰς δυσκόλους στιγμὰς τοῦ καθηκόντος.

Σᾶς εὐχόμεθα μετ' ἀπείρου νίκτης ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως μακρότητα ἡμερῶν καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν πόθων σας ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Εἶτα ὁ Θεολόγος κ. Σταύρος Καραμήτσος ἐκφράζων τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου τὴν ἀφοσίωσιν καὶ πειθαρχίαν πρὸς τὸν ἡγέτην μας εἶπεν :

«Εὐχράνθη ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι : Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα»

Σεβασμιώτατε, Πανοσιολογιώτατοι, Αἰδεσιμώτατοι ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

Εἰς Οἶκον Κυρίου εὐρισκόμεθα ταύτην τὴν χαρμόσυνον στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀγωνιστὴς τῆς Ὁρθοδοξίας, πνευματικὸς ἡμῶν πατὴρ Ἀκάκιος ἐκάλεσεν ἡμᾶς, νὰ μᾶς ἀναγγεῖλλαι τὸ μέγα μήνυμα τῆς χειροτονίας του εἰς Ἐπίσκοπον. Μὴ λαβὼν ὑπ' ὄψιν του τὸ προβεβηκὸς τῆς ἡλικίας καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ σώματος, ἐπεχείρησεν ἱερὰν ἀποδημίαν εἰς μακρινὴν χώραν διὰ νὰ δυνήθῃ νὰ λάβῃ κανονικὴν χειροτονίαν ἀπὸ ὁρθοδόξου Ἀρχιερεῖς καὶ πληρώσας τὸ μέγα κενὸν λόγῳ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπου Κυροῦ Χρυσοστόμου ἀπεδήμησε ἵνα θέσῃ τέμα τῆς ὁρφανίας ἡμῶν καὶ σημάνη τὸ τέλος τῆς αἰχμαλωσίας Βαβυλῶνος κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκλαύσαμεν ὡς ὁ παλαιὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος, τὴν ὁρφανίαν μας καὶ τὴν στέρησιν κανονικοῦ ποιμένος.

Ἐκεῖ ἠθέλησαν οἱ διαιρέσαντες τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ καινοτόμοι Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐπισήμου Ἐκκλησίας καὶ ἀντικανονικοὶ τῆς Μονῆς Κερατέας νὰ ὀνειδίσουν ἡμᾶς καὶ νὰ ζητήσουν λόγον τοῦ θρόνου καὶ τῆς ὁρφανίας ἡμῶν.

Καὶ τότε ἤκουσεν Κύριος ὁ Θεὸς τὸν στεναγμὸν τῶν πενήτων καὶ ἠδόκησεν ἵνα θέσῃ Ὑμᾶς, Σεβασμιώτατε, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐκλεκτοῦ Λαοῦ του. Εἰς Ὑμᾶς ἐνεπιστεύθη τοῦτο διὰ νὰ ἐπαγορευνῇτε ἐπ' αὐτὸ ὡς αἰετὸς ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων καὶ τὸν ὀδηγήσῃτε ἀπὸ δυνάμεως εἰς δύναμιν καὶ ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καὶ ἀξιωθῇτε ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατίας σας νὰ ἴδῃτε τὴν ἑνωσιν τῆς Αὐτοκεφαλίου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ πατροῦ Ἑορτολογίου τῆς μιᾶς, ἀγίας, καθολικῆς, Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἵνα πάντες ἐν ἐνὶ στόματι, καὶ μὴ καρδίᾳ δοξάζωσιν τὸ πάντιμον ὄνομα τοῦ γλυκυτάτου Ἰησοῦ.

Καὶ τώρα περὶζῶσε τὴν ρομφαίαν σου δυνατὲ διὰ νέους ἀγῶνας, διὰ νέας μάχας καὶ νίκας. Καὶ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Συνλ. Οἰκονόμου